

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 stycznia 2021 r.

DIH-3.709.55.2020.AB

DECYZJA DIH - III/3/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c oraz lit. d ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 5 listopada 2020 r. (nr akt: D/KA.NR.8361.79.2020), na mocy której przedsiębiorcom Alinie Bednarek i Wiesławowi Bednarkowi prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „ART-ROL” s.c. Wiesław Bednarek, Alina Bednarek, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach od 21 – 27 lipca 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr D/KA.NR.8361.79.2020 z 21 lipca 2020 r., przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorców (...), prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...) (zwanych dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”), siedziba i miejsce kontroli: ul. Szosa Konińska 2 w Stawiszynie.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 3 lipca 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2020 r. poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 6 lipca 2020 r.

Z uwagi na brak przedsiębiorcy oraz osoby upoważnionej do jego reprezentowania, czynności kontrolne przeprowadzono, stosownie do art. 49 ust. 10 ustawy Prawo przedsiębiorców, w obecności pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy, tj. osoby czynnej w lokalu w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r. poz. 1145 z późn. zm.).

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca jako dystrybutor, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że przedsiębiorca nie umieścił w widocznym miejscu informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Ponadto stwierdzono, że jeden z kontrolowanych wyrobów nie posiadał dołączonej informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności

w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych, co narusza przepis art. 13 ust. 1 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie, a tym samym stwierdzono, że dystrybutor nie dopełnił obowiązku zawartego w art. 39 pkt 3, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W związku ze stwierdzonymi w toku kontroli ww. nieprawidłowościami inspektorzy w dniu 21 lipca 2020 r. przesłuchali w charakterze świadka pracownika przedsiębiorcy. Przesłuchiwany pracownik potwierdził brak uwidocznionych informacji, o których mowa powyżej, natomiast po telefonicznej konsultacji z przedsiębiorcą wskazał, że wywieszki zawierające odpowiednie informacje wcześniej się już znajdowały w sklepie, natomiast zostały zdjęte przy remoncie. Dodatkowo pracownik zobowiązał się w imieniu kontrolowanego przedsiębiorcy do podjęcia przed zakończeniem kontroli działań naprawczych. Protokół przesłuchania w charakterze świadka został załączony do akt sprawy.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z dnia 5 października 2020 r., poinformował przedsiębiorców (...), prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c oraz d ustawy o zużytych sprzęcie, za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ww. ustawy.

Jednocześnie organ poinformował przedsiębiorcę, że strona zgodnie z art. 10 Kpa może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i zapoznać się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami.

W dniu 5 listopada 2020 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art.104 § 1 Kpa oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c i lit. d, w związku z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie, wydał decyzję (nr akt: D/KA.NR.8361.79.2020), na mocy której przedsiębiorcom (...) prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

W dniu 30 listopada 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zarzuca skarżonej decyzji:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytych sprzęcie, poprzez błędne zastosowanie i uznanie, iż odwołujący nie wykonali ciężących na nich obowiązków wskazanych w przywołanych przepisach, podczas gdy w miejscu prowadzonej działalności umieszczone były wszystkie wymagane przepisami prawa informacje, jednakże w chwili kontroli nie były widoczne z uwagi na prowadzone remonty i przebudowę lokalu, a w odniesieniu do urządzenia wiertarka udarowa VWU748 odwołujący niezwłocznie zwrócili się do producenta o udostępnienie odpowiednich informacji, które uzyskali i które widnieją na opakowaniu towaru;
- w konsekwencji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 91 pkt 25 i 26 lit. c i lit. d ustawy o zużytych sprzęcie poprzez wymierzenie odwołującym kary pieniężnej, mimo braku zaistnienia przesłanek ku temu;
- naruszenie przepisów postępowania tj. art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez niezastosowanie w niniejszej sprawie i nieodstąpienie od wymierzenia kary, mimo zaistnienia przesłanek do zastosowania wskazanego przepisu.

Wobec powyższych zarzutów strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie przez organ od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Ewentualnie strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Pismem z dnia 11 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorców (...), prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...), o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 5 listopada 2020 r. (nr akt: D/KA.NR.8361.79.2020) oraz o przysługującym im prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest

organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;

- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Strona w odwołaniu zarzuca skarżonej decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ustawy o zużytym sprzęcie, poprzez błędne zastosowanie i uznanie, iż odwołujący nie wykonali ciężących na nich obowiązków wskazanych w przywołanych przepisach, podczas gdy w miejscu prowadzonej działalności umieszczone były wszystkie wymagane przepisami prawa informacje, jednakże w chwili kontroli nie były widoczne z uwagi na prowadzone remonty i przebudowy lokalu, a w odniesieniu do urządzenia wiertarka udarowa VWU748 odwołujący niezwłocznie zwrócili się do producenta o udostępnienie odpowiednich informacji, które uzyskali i które widnieją na opakowaniu towaru. Ponadto w konsekwencji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 91 pkt 25 i 26 lit. c i lit. d ustawy o zużytym sprzęcie poprzez wymierzenie odwołującym kary pieniężnej, mimo braku zaistnienia przesłanek ku temu.

Odnosząc się do powyższych zarzutów, po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorcy (...) prowadzący działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...), nie wykonali ciężących na nich obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3,

- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścili w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu oraz
- art. 39 pkt 3 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. udostępniali na rynku sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego, co w tym wypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje jego również przedsiębiorca. Stan faktyczny stwierdzony w toku kontroli został potwierdzony także przez pracownika sklepu (osobę czynną w lokalu), przesłuchanego w charakterze świadka. Pracownik stwierdził, że uzyskał od przedsiębiorcy telefoniczną informację, że takie informacje były kiedyś uwidocznione, natomiast zostały one zdjęte przy remoncie. Ponadto świadek w imieniu kontrolowanego przedsiębiorcy zobowiązał się do uzupełnienia brakujących informacji.

Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez kontrolowanego, dlatego Prezes UOKiK nie widzi podstaw do uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Organ drugiej instancji wskazuje również, że znaczenie drugorzędne dla sprawy ma czy informacja była kiedyś umieszczona i została zdjęta podczas remontu, bo podstawą do wymierzenia kary było stwierdzenie braku informacji w toku kontroli. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 27 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.79.2020).

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c oraz lit. d oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art.104 Kpa. Tym samym

działania Wielkopolskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Odnosząc się do argumentu dotyczącego naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 189a § 2 pkt 2) Kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, nie stosuje się w tym zakresie przepisów działu IVA „Administracyjne kary pieniężne”. W związku z powyższą regułą kolizyjną w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych zawartą w powyższym artykule, w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania przepisy art. 189f Kpa dotyczące odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, które błędnie wzięły pod uwagę organ pierwszej instancji.

Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji przewidują w art. 93 ust 4 ww. ustawy, w sytuacji jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

W niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Wojewódzkiemu Inspektorowi na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorcy, 6 lipca 2020 r. tj. 15 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymali zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia, ze wskazanym wyraźnie i jednoznacznie zakresem przedmiotowym kontroli, jako „kontrola przestrzegania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”. Biorąc pod uwagę tłumaczenie strony, że wcześniej wszystkie informacje były uwidocznione tylko podczas prowadzonego remontu spadły, należy uznać, że przedsiębiorca miał pełną świadomość jakie są obowiązki nałożone na dystrybutorów. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów. Po otrzymaniu ww. zawiadomienia przedsiębiorca miał możliwość podjęcia odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości i wywiesić informacje, które jego zdaniem spadły, jednak tego nie uczynił. W związku z tym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli z 27 lipca 2020 r. (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.79.2020).

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK wskazuje, że zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie znajduje uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył karę za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 i 3 ww. ustawy.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c i lit. d ustawy o zużyтым sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3. Prezes UOKiK wskazuje dodatkowo, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazanie informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna, gdyż przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie.

Natomiast pozytywnie należy ocenić postawę przedsiębiorcy, gdyż podjął dobrowolne działania polegające na eliminacji stwierdzonych nieprawidłowości.

Należy również uznać, że organ pierwszej instancji właściwie zastosował również zasadę określoną w art. 93 ust. 5 ww. ustawy, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tej ustawy.

Prezes UOKiK jednocześnie informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużyтым sprzęcie znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Podsumowując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Wielkopolskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcom (...) prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej: (...), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 5 listopada 2020 r. (nr akt: D/KA.NR.8361.79.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

(...)